

Sensommersurr

TEKST

Liv Jørgensen

PUBLISERT 1. september 2006

Overgangene er ofte brå her i livet. Ikke før har du landet på Gardermoen etter ferien, så befinner du deg i kontorstolen, foran pc-en og en serie uleste e-poster med travle kolleger yrende rundt på alle kanter. Muligens er du både edru og nydusjet, men åndsnærværende og kvikk i tanken? Overhodet ikke.

«Det kan være trøst å hente i vitenskapsmagasinet Elle, hvor du ved hjelp av det anerkjente forskningsfaget numerologi finner fram til ditt personlige tall»

På en slik dag kan det være bekreftende trøst å hente i vitenskapsmagasinet Elle, hvor du ved hjelp av det anerkjente forskningsfaget numerologi finner fram til ditt personlige tall – i dette tilfellet 7 – og kan lese hva du allerede vet: du egner deg i denne stund slett ikke for kontorstolen, men bør snarest legge ut på nye eventyr, gjerne med romantisk tilsnitt. Ja, omgivelsene virker rett og slett så tyngende på deg at du bør sende dem et overbærende slengkyss og fordufte før du havner i nevrosen.

Det er altså like før du begynner å planlegge fluktruten, selv om lørdagens lottogevinst var på usle 220 kroner og ikke 19 millioner som planlagt. Da slår det deg kanskje at det er jammen ikke lite du får for 220 kroner i våre dager. Legger jeg på 30 kroner, kan jeg for eksempel leie en hageparsell på 12 kvadratmeter i nabolaget og få veksttorv på kjøpet, og med litt innsats vil den bugne av urter, salat, tomater og rabarbra når en ny vår gryr om ikke altfor lenge, ja, bare noen måneder over jul – som jo er rett rundt hjørnet, egentlig. Men før det kan jeg også kjøpe mange makrellmiddager for lottogevinsten, surre fisken i rømme og servere den med agurksalat samt nye poteter og noe godt i et glass til en som fortjener sånt. Fortsatt er det jordbær å nyte, bringebær å stappe i seg, blåbær, rips, solbær og multer å spre utover hvite fat og dekke dem med overveldende fargeprakt. Får jeg for 220 kroner i blåbær, takk – det må bli bestillingen til min vietnamesiske kjøpmann på hjørnet.

Men akkurat idet du tenker at 220 kroner i lotto er rene nådegaven, forteller en kollega om den gangen for mange år siden hun satt på en diner i New York og mesket seg med

pannekaker, jordbærmargueritas, ostekake og flere jordbærmargueritas. Bilder av dette løsslupne livsnyteri henger på netthinnen, det presser på, New York bør snarest materialisere seg, ut vil jeg, ut – det er nok som numerologene i Elle sier: her må eventyr til!

Loppene hopper i blodet. Det er ikke annet å gjøre enn i alle fall å ta en tur ut på takterrassen mange etasjer over sentrumsgatene, skue utover og få solen i ansiktet, der den henger over en blank fjord langt der borte, omgitt av grønne trær som ganske snart skal bli høstgule og røde, under en høy blå himmel av klar luft. Den koster ikke en gang 220 kroner, himmelen, men forblir gratis selv når den skumrer i rosa og siden blir mørkeblå og svart, så svart at vi alle må trekke innendørs og tenne stearinlysene, før vi setter til livs blåbærsyltetøyet vårt smurt over nystekte pannekaker.

Numerologene får stelle med sitt. Vi andre tar fatt på en ny høst med oppbrettede ermer og rimelig optimisme.

Vi må bare ta noen jordbærmargueritas innimellom.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 43, nummer 9, 2006, side 959

TEKST

Liv Jørgensen